



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor  
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum  
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,  
Coordinatus, Seu Omnes ...**

**Diana, Antonino**

**Lugduni, M. DC. LXXX.**

17. An aliquis vocalis v. g. nostræ Religionis, vel Magister Novitiorum  
possit negare suffragium alicui propter peccatum confessum? Ex p. 5. tr  
.11. res. 4.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

iuste quæri, adhuc ea actio priuandi ab officiis, & denegandi ea suffragia, iniuriola est Sacramento confessionis, quia illud reddit hominibus exolum, & vt odiosum reddatur, satis est quod sciat ius habere Superiores ortum ex noticia confessionis ad priuandos ipsos penitentes huiusmodi officiis, & suffragiis.

7. Ad secundum respondeo nullam dari occasionem hominibus sceleratis vtendi perniciosa cautela, vt conferuerent in officiis, in quibus habent occasiones peccandi, quia si Prælati alia via conuenerit de tali occasione, iuste eos poterunt priuare, si autem non conuenerit, nisi per confessionem nullum eis tribuit ad id faciendum, vt patet. Sed ex dictis resoluedi sunt aliqui casus in particulari.

RESOL. XVII.

An aliquis vocalis, v. g. nostra Religionis, vel Magister Nonitorum possit negare suffragium alicui propter peccatum confessum: Ex part. 5. tr. 1. Ref. 4.

§.1. **A**firmatiue respondet Ochaguaia de Sacram. tr. 5. de sigillo, q. 7. n. 2. & alij, quos ego \* alibi citauit; quia in tali casu nullo modo reuelatur peccatum, quia ipse solus penitens id coniecit, & ita etiam docet Kellifonius tom. 2. in 3. p. q. 11. art. 2. d. 1. dub. 4. & ibi Mercerus art. 5. dub. 2.

2. Sed hanc sententiam esse refellendam, patet ex dictis in superiori resolutione: nam eo ipso quo penitens intelligit se posse priuari officio, suffragio, sacris Ordinibus propter sua peccata confessa, quis dicit inde non reddi hoc diuinum Sacramentum hominibus formidabile? Igitur negatiuam sententiam prorsus sustinendam esse puto, quam docet Bañez, Onuphrius, Fagundez vbi supra citati, quibus adde Sebastianum à Bononi, tract. de elect. p. 1. c. 5. dub. 37. num. 2. Reginaldum in praxi tom. 1. lib. 3. c. 3. n. 33. Suarez in 3. part. tom. 4. disp. 33. sect. 7. n. 12. Sanchez de matr. tom. 1. lib. 3. disp. 6. n. 6. Rodriq. in 99. Regul. tom. 2. q. 54. art. 4. Coriolanum de cas. referu. p. 1. sect. 1. art. 16. & Hurtadum de Sacram. disp. 12. de penit. disp. 9. quia Confessarius ita tenetur sigillo sacro confessionis, vt nequeat peccatum in confessione tantum notum alicui dicere, non solum aliis à penitente, quamuis viderint peccatum à penitente committi, sed nec illud obicere ipsi penitenti; in casu autem dicto remouere penitentem ab officio, aut ipsi negare suffragium, aut aliud circa ipsum efficere, quando ipse coniecit, aut conicere potest id fieri ob peccatum confessum, est ipsi insinuare, imò est quodammodo obicere, & exprobare peccatum confessum, quo confessio ita fiet ei molesta & odiosa, vt ob id retrahi possit ab ipsa, ergo id est contra obligationem sigilli sacri confessionis. Deinde, vt dictum est, confessio nulli debet esse molesta & grauis, neque ex ea debet penitens sentire aliquod incommodum, sed si ex confessionis scientia priuaretur penitens aliqua dignitate, sine dubio ex confessione sentiret aliquod incommodum, eique illa esset grauis & molesta. Neque dicas nulli reddi molestam confessionem, quia suffragium quod datur, est omnino occultum & secretum. Respondetur enim id esse per accidens, quod scilicet suffragium datum nesciatur à penitente; attamen per se confessio est illi grauis, & onerosa, quod nulla ratione videtur concedendum de confessione. Adde quod Confessarius in tali casu accedit ad electionem, vt homo simpliciter, sed vt talis nouit eligendum dignum Prælatum, officio, sacris Ordinibus, &c. vt suppono: ergo vt talis potest, & debet illi facere.

nam quod deinde in confessione nouerit illum indignum, perinde est ac si non nouisset, iuxta illud D. Bern. Nihil minus scio, quam que per confessionem scio. Et audiant superiores Regularium verba Richardi in 4. sent. dist. 2. n. 4. q. 2. ad 4. vbi sic ait: Prælatum remouendo ab officio subditum suum, et si faciat vtilitatem ipsius, facit tamen contra vtilitatem communitatis, quia illi, qui remouentur ab officiis ex noticia confessionis priores reddentur, vt non confiteantur secundum veritatem. Ita ille.

REOL. XVIII.

An sit contra sigillum reuelare defectus naturales penitenti, v. g. si penitens dicat in confessione se natum esse ex parentibus sordidis, infamibus, aut non coniunctis legitimo matrimonio, &c. Ex part. 5. tr. 11. Ref. 29.

§.1. **E**X communi sententia tenendum est ad materiam sigilli pertinere non solum peccata, sed etiam quoduis aliud in confessione auditum, seu cognitum, cuius declaratio, seu manifestatio possit, per se loquendo reddere hominibus confessionem grauem, & odiosam, ex quo fit primò si penitens animo declarandi melius conscientiam suam, dicat Confessario aliquid sibi ignominiosum, v. g. se natum esse ex parentibus sordidis, infamibus aut non coniunctis legitimo matrimonio, verè violare sigillum, si id manifestet; & ita docet ex Soto & Valentia Iacobus Granado in 3. part. de Sacrament. contr. 7. tract. 1. 1. disp. 3. n. 2. quibus adde Onuph. opusc. de sigillo, sect. 4. q. 7. dub. 2.

Super hoc quoduis aliud vide infra doctrinam Ref. 44. & 45. & alterius Ref. eorum annot.

2. Aduerte tamen quod ex Coninck obseruat Kellifonius tom. 2. in 3. part. quest. 1. 1. art. 2. dub. 1. Hurtado de Sacramentis disp. 12. diff. 3. quod licet sit contra sigillum, vt dictum est, reuelare defectus naturales penitenti, dictum ab ipso dicuntur in confessione, vt conducentes ad explicationem sui peccati; secus verò dicendum, quando à penitente narrantur incidenter, & non tanquam conducentes ad id, sed in hoc casu abstinere etiam debeant Confessarii à dicta manifestatione. Imò Malderus tract. de sigillo, cap. 15. sic ait: Defectus natalium, vitia occulta corporis, & similia, quæ penitentes sua peccata explicando reuelant, sub sigillum cadunt, etiam si parum conducant eorum explicatio ad peccati narrationem, sed ex simplicitate penitenti addantur.

RESOL. XIX.

An Confessarius frangat sigillum si reuelet virtutes penitenti, extasim, & alia dona Dei? Et notatur posse penitentem obligare Confessarium sub secreto naturali has virtutes, & dona celare. Ex part. 5. tr. 11. Ref. 30.

§.1. **N**egatiuam sententiam docet Reginaldus in praxi tom. 1. lib. 3. cap. 4. in principio, & Petrus Ochaguaia de Sacram. tract. 3. de sigillo, quest. 4. num. 4. vbi sic ait: Non est contra sigillum confessionis, si quis reuelet penitenti virtutes, dona Dei, aut voluntatem ingrediendi Religionem, vel ducendi uxorem Mariam, aut factum aliquod, quod impertinenter fuit narratum in confessione ad explicandum peccatum, quia per hæc non detegitur aliquid, ex quo sciri possit penitentem commisisse aliquod peccatum; occultanda tamen hæc sunt secreto naturali iuxta intentionem penitenti.

2. Sed Iacobus Granado in 3. part. de Sacram. contr. 7. tr. 11. disp. 3. n. 4. docet quod dona & virtutes

O o peniten